

ת"פ 43643/10/15 - מדינת ישראל נגד איאד עיסאוי, יוסף עיסאוי, שאהר זיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 43643-10-15 מדינת ישראל נ' עיסאוי(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. איאד עיסאוי (נדון)
2. יוסף עיסאוי
3. שאהר זיד

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שגב אדלר

ב"כ הנאשם 2: עו"ד עמיקם שוחט (ס. ציבורית) והנאשם 2 בעצמו

גזר דין

(בעניינו של הנאשם 2 בלבד)

תמצית כתב האישום

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") ייחס לנאשם עבירות של החזקת נשק שלא כדין - לפי סעיפים 144(א)(סיפא) + 144(ג) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), וסיוע לנשיאת והובלת נשק - לפי סעיפים 144(ב)(סיפא) + 144(ג) + 31 לחוק העונשין.

2. בעובדות כתב האישום נאמר כי ביום 12.10.15 בשעה 11:15 או בסמוך לכך, נסע הנאשם, יחד עם הנאשם 1 (להלן: "איאד") והנאשם 3 (להלן: "שאהר") בבאקה אל גרביה ברכב שכור, כאשר איאד נוהג ברכב, הנאשם יושב במושב הקדמי לצדו ושאהר יושב במושב האחורי. מספר הרישוי של הרכב זויף בידי איאד, על ידי הוספת מדבקה לספרה 3 כך שתיחזה להיראות כספרה 8. באותה עת החזיקו איאד והנאשם ברכב, בצוותא חדא ובסיועו של שאהר, אקדח ברטה שבתוכו מחסנית ו-5 כדורים. בסביבות השעה 12:00 נעצרו השלושה על ידי שוטרים, בסמוך לסניף בנק הפועלים בעיר, כשהנאשם יושב על האקדח ומנסה להסתירו מעיני השוטרים, ובדלת הרכב, לצדו של איאד, נמצא כובע גרב. נאמר כי כל אותה עת שהה שאהר בתחומי מדינת ישראל ללא אישור שהייה, כאשר איאד מסיעו ברכב מבלי שהיה לו אישור לכך.

עמוד 1

3. תחילה כפר הנאשם במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת הראיות. ביום 6.7.16, בפתח הישיבה שנקבעה לשמיעת פרשת התביעה, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו יודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן והצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש. לאחר שהותר לנאשם לחזור בו מכפירתו, הוא הודה במיוחס לו והורשע כאמור.

לבקשת הסנגור, וחרף התנגדות המאשימה, הוריתי על הפנייתו של הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו בטרם שמיעת הטיעונים לעונש. זאת, כיוון שהיה מצוי בפיקוח שירות המבחן במסגרת תיק אחר המתנהל בבית משפט השלום ברמלה, וסברתי כי מן הראוי כי תוצג תמונה מלאה ומקיפה לגבי נסיבותיו האישיות והמסוכנות הנשקפת ממנו.

4. למען שלמות התמונה יצוין כי שאהר הודה אף הוא במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת אותו הסדר טיעון, שכאמור לא כלל הסכמה לעניין העונש, והורשע בעבירות של סיוע להחזקת נשק שלא כדין ושהיה בלתי חוקית בישראל. בתסקיר שהתבקש לגביו המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בעניינו לתקופה של כשלושה חודשים לצורך שילובו בהליך טיפולי, ולכן נדחה הדיון בעניינו ליום 16.1.17.

ביחס לאיגד יצוין כי בחר להודות במיוחס לו בכתב האישום וזאת עובר לתיקונו כאמור ושלא במסגרת הסדר טיעון. על כן, הופרד הדיון בעניינו והוא נדון בפני כב' השופט י' ליפשיץ. ביום 7.6.16 הורשע איגד על פי הודייתו בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, נשיאת והובלת נשק, שינוי זהות רכב, והסעת שוהה בלתי חוקי שלא כדין, והוטלו עליו 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, וכן 12 חודשי מאסר מותנה בגין עבירות נשק מסוג פשע.

תסקיר שירות המבחן

5. בתסקיר שירות המבחן מיום 20.9.16 שהוגש ביחס לנאשם, נאמר כי מדובר בגבר בן 30, נשוי ואב לילד כבן שנתיים, המתגורר בעיר לוד עם משפחתו, הסובלת ממצוקה כלכלית. עד למעצרו עבד הנאשם במגרש לרחיצת מכוניות. הנאשם הינו בן יחיד להוריו, שהתגרשו בילדותו, ומאז נותק הקשר עם אמו והוא גדל בבית סבו וסבתו מצד אביו. הנאשם הפסיק את לימודיו על דעת עצמו עוד בבית הספר היסודי, וכיום מתקשה בקריאה וכתביה. בהיעדר מסגרת חינוכית ותעסוקתית, חבר לחברה שולית, ניהל אורח חיים עברייני והחל להסתבך בפלילים ובעיקר בעבירות אלימות וסמים. צוין כי גם אביו של הנאשם ניהל אורח חיים דומה, היה מכור לסמים ונעדר תכופות מהבית. בשנת 2005 היה האב מעורב בתאונת דרכים קשה, בזמן שהנאשם ריצה מאסר ממושך. כעבור שנה נפטר, ולנאשם לא הותר להשתתף בלווייתו. חוויות אלה גרמו לנאשם טלטלה רגשית והותירו בו משקעים שככל הנראה העמיקו את דפוסי השוליים כאקט של התרסה.

בתסקיר צוין כי לחובת הנאשם חמש הרשעות קודמות, מהשנים 2006-2009, במגוון עבירות מתחום האלימות, המין והסמים, בגין ריצה מספר מאסרים בפועל, מהאחרון שבהם שוחרר בשנת 2013. צוין כי במסגרת מאסרו האחרון השתתף בתוכניות טיפוליות, ולקראת סיומו אף שהה באגף שיקום ויצא לעבודה מחוץ לכותלי בית הכלא. עם שחרורו השתלב הנאשם בהוסטל המיועד לאסירים משוחררים תוך נטילת חלק בהליכי טיפול קבוצתיים ופרטניים ובכלל זה מפגשים טיפוליים למכורים נקיים. עם סיום הטיפול בהוסטל עבר להתגורר בבית ים, סמוך לבית הוריה של אשתו, ועבד ברשת שיווק.

צוין כי במסגרת חקירת המעצר שנערכה במסגרת ההליך דן, התרשמו גורמי המבחן מאדם וורבלי, המבטא רגשות ומתייחס בפתיחות למורכבות מצבו. בהתאם להמלצת גורמי המבחן, שוחרר הנאשם לחלופת מעצר בית בפיקוח של מספר מפקחים וכן הועמד בצו פיקוח מעצר. הנאשם השתלב בקבוצה המיועדת לעצורי בית, הגיע באופן מסודר ורציף והשתתף באופן פעיל. באשר לשימוש בחומרים ממכרים מסר הנאשם כי החל להשתמש בחשיש בגיל צעיר על בסיס מזדמן ובאופן חברתי, אולם בהמשך הפך השימוש לאינטנסיבי ויומיומי, במקביל לצריכת אלכוהול. לדבריו, בגיל 17 נגמל בכוחות עצמו ומאז אינו צורך סמים. צוין כי הנאשם לא הגיע לבדיקות שתן אליהן זומן על ידי גורמי המבחן. בהתייחס לעבירות הנוכחיות, נכתב כי הנאשם אינו מקבל אחריות על ביצועו. לטענתו הוא הגיע עם הנאשמים האחרים לבאקה אל גרביה כדי לערוך קניות, שם רכש אחד האחרים את האקדח בלא ידיעתו. כן מסר כי לא שינה את זהות הרכב.

בבואו להעריך את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד וכן את סיכויי השיקום, ציין שירות המבחן כי הנאשם חווה נסיבות חיים קשות מילדותו, וגדל בצל אובדן והיעדר שייכות. אף כי ניכר שהנאשם החל בתהליך ראשוני של שינוי, במהלכו הצליח להתייחס להשלכות ההרסניות של מעשיו הפליליים, גובשו אצלו מאפייני התנהגות עברייניים מושרשים המקשים עליו לערוך שינוי משמעותי, כשהוא חוזר ומסתבך עם החוק. כגורמי סיכון התייחס שירות המבחן לכך שהנאשם מנהל אורח חיים שולי ועברייני מגיל צעיר, נעדר מערכות תמיכה משמעותיות ודמויות הוריות שיש בהן כדי לכוונו ולהציב בפניו גבולות ברורים. כן התרשם ממאפייניו ההתנהגותיים הבעייתיים ובהם הקושי בוויסות דחפים, קשיי התמודדות עם לחצים מסביבתו, היעדר גבולות פנימיים ונטייתו להתמקד בצרכיו לטווח הקצר. עוד נלקחו בחשבון התנהגותו בביצוע העבירה, עליה אינו מקבל אחריות, עברו הפלילי המכביד, העובדה כי סנקציות משפטיות קודמות לא הרתיעו אותו ולא צמצמו את הסיכון להישנות עבירות, וכן הימנעותו מלהגיע לבדיקות שתן. להערכת שירות המבחן, גורמי הסיכון לשיקום מצומצמים וקשורים בעיקר לעובדה כי עבד עד למעצרו, כאשר בפני גורמי המבחן הביע נכונות לערוך שינוי ולסגל אורח חיים תקין. בשקלול הנתונים העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם הינו גבוה ובדרגת חומרה גבוהה, ולפיכך, נמנע מלבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.

ראיות הצדדים לעונש

6. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את גזר הדין שניתן בעניינו של איאד ביום 20.6.16 (מע/1).

כן הוגש גיליון רישומו הפלילי של הנאשם ופלט מאסרים ומעצרים (מע/2). בנוסף הגישה המאשימה את כתב האישום המתוקן וגזר הדין בת"פ 15-11-23390 של בית משפט השלום ברמלה, בגדרו נדון הנאשם ביום 18.9.16 לחמישה חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון וגניבה בצוותא, עבירות להן היה שותף איאד (מע/3).

מטעם הנאשם לא הוצגו ראיות לעונש.

טענות המאשימה לעונש

7. בטיעוניה לעונש הדגישה המאשימה כי עבירות בנשק מובילות, על דרך הכלל, לביצוע עבירות אלימות חמורות שתוצאותיהן קשות. נטען כי עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק נגזרות באופן ישיר מהחזקת נשק בלתי חוקי בידי אנשים שאינם מורשים ואינם מיומנים בהחזקתו, כמו גם על ידי גורמים עברייניים המבצעים בו שימוש. נאמר כי הנשק הבלתי חוקי יכול אף לשמש לפעילות חבלנית עוינת, דבר שבא לידי ביטוי ביתר שאת בעת האחרונה, נוכח המצב הביטחוני במדינה. לגישת המאשימה, יש להילחם בתופעת האלימות הגואה באמצעות שימוש בנשק, בראש ובראשונה על ידי החמרה בענישה בעבירות הנשק על נגזרותיהן, וזאת גם ביחס למסייעים בביצוע. המאשימה ביקשה לראות בתופעת החזקת הנשק הבלתי חוקי מכת מדינה של ממש, תוך שהפנתה לפסיקת בית המשפט העליון ממנה משתקפת מדיניות של החמרת הענישה בעבירות נשק. עוד הדגישה המאשימה כי עבירות של החזקת נשק בלתי חוקי והעברתו מיד ליד נעשות במחשכים, וקשה מאוד לגלות את זהות המעורבים בהן. מכאן שיש להשית בגין עונשים שירתיעו את מבצעייהן.

בהתייחס לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הפנתה המאשימה לערך של הגנה על שלמות גופו של אדם, הגנה על בריאות הציבור, מלחמה בהחזקת כלי נשק בלתי חוקיים בידי גורמים עברייניים בלתי מורשים ומניעת פגיעה בשלטון החוק. בבחינת הנסיבות לחומרה ציינה המאשימה את העובדה כי הנאשם הסתיר את האקדח, שהיה טעון במחסנית עם 5 כדורים, עת ישב עליו. עוד צוין לחומרה כי בדלת הרכב לצדו של איאד נמצא כובע גרב. נטען כי הנאשם בגיר, יכל להבין את מעשיו ולהימנע מביצוע העבירות בקלות. ביחס למשך החזקתו באקדח, הסכימה המאשימה כי מדובר בפרק זמן קצר, אולם הדגישה כי בעת תפיסת הנשק בחזקתו, היה הנאשם בעל השליטה בו. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה המאשימה לפסיקת בתי המשפט במקרים בהם הוטלו עונשי מאסר ממושכים בעבירות של החזקת ונשיאת נשק. לאור כל אלה עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הולם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי המכביד, הכולל ריצוי מספר מאסרים בפועל. כן הפנתה לגזר הדין שניתן בעניינו לאחרונה בבית משפט השלום ברמלה, בו נדון ל-5

חודשי מאסר בפועל, אותם עתיד להתחיל לרצות בתקופה הקרובה. לגישת המאשימה, עברו הפלילי מלמד על אופיו ועל מסוכנותו של הנאשם לציבור. בהתייחס לאמור בתסקיר שירות המבחן, הפנתה המאשימה להיעדר המלצה שיקומית בגדרו, ולקביעת שירות המבחן כי מידת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם גבוהה, וזאת בשים לב גם לעברו המכביד. נוכח כל האמור, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי ברף העליון של מתחם הענישה המוצע, מאסר מותנה מרתיע וקנס כספי.

טיעוני הנאשם לעונש

8. במסגרת טיעוניו לעונש הדגיש הסניגור, בבחינת נסיבה לקולא, כי מדובר בהחזקת נשק לפרק זמן קצר ביותר, בין שניות ספורות לדקות בודדות. מעבר לכך, טען כי מחומר החקירה עולה כי האקדח נדחף מתחת לרגליו של הנאשם על ידי איאד, כאשר הבחין בשוטרים. כן הדגיש כי העבירה הנוספת בה הורשע הנאשם עניינה סיוע לנשיאת נשק בלבד. הסניגור ביקש לאבחן את חלקו של הנאשם בביצוע העבירה מחלקו של איאד, כאשר לטענתו הנאשם נגרר אחרי איאד בביצוע העבירות, ואין כל נסיבה המצביעה על מעורבותו בתכנון. יתרה מזו, נטען כי עם תיקון כתב האישום, מתמצה חלקו של הנאשם בליווי של איאד.

הסניגור הגיש אסופת פסיקה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, וטען כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה דנן נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל. הודגש כי מתחם זה נגזר מהמתחם שנקבע בעניינו של איאד, כאשר בין חלקו בעבירות לבין חלקו של הנאשם פערים משמעותיים.

באשר לאמור בתסקיר, סבור הסניגור כי שירות המבחן שגה במהות העבירות בהן הורשע הנאשם והפנה לכך שלנאשם לא יוחסה העבירה של שינוי זהות רכב או רכישת האקדח. מכאן שלקחת האחריות מצדו על מעשיו הינה מלאה. הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולנסיבות חייו הקשות, כפי שפורטו בתסקיר, באומרו כי נסיבות אלה הובילו אותו בלית ברירה להיגרר לביצוע העבירות. עם זאת, הזכיר הסניגור כי נעשה בעבר ניסיון שיקום, וכך גם היום. הסניגור ביקש להתחשב גם בעובדה כי הנאשם שהה במעצר מעל לחודש וחצי, ומאז שוהה בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא מזה כשנה. נוכח כל האמור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם.

9. בדברו האחרון ביקש הנאשם התחשבות מצד בית המשפט, ואמר כי עבר חיים קשים ולאחרונה אף ביתו נשרף. עוד הוסיף כי אינו רוצה ששני ילדיו יחוו את מה שהוא עצמו חווה מצד אביו.

קביעת מתחם הענישה ההולם

10. נקודת המוצא לבחינת העונש ההולם היא קביעת מתחם הענישה הראוי לעבירה בנסיבותיה. בהקשר זה על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג' לחוק העונשין).

11. אין חולק כי עבירות הנשק בהן הורשע הנאשם הן חמורות. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שעבירות בנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש שיש צורך להתייחס אליה בחומרה (ראו: ע"פ 2251/11 וע"פ 2368/11 **מדינת ישראל נ' ג'מאל נפאע** (4.12.11); ע"פ 5913/11 **תאר הייב נ' מדינת ישראל** (12.9.2012); ע"פ 5900/15 **אייל מעוז נ' מדינת ישראל** (10.5.16); ע"פ 8959/14 **דניאל בן סימון נ' מדינת ישראל** (24.6.15)).

בע"פ 1323/13 **רך חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13), הדגישה כב' השופטת ארבל את המגמה המתחייבת של החמרה בענישה בעבירות נשק המיושמת בפסיקה בשנים האחרונות, וזאת בצד הצורך להקפיד על ענישה אינדיבידואלית התואמת כל מקרה לנסיבותיו:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינות המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

בע"פ 1332/04 **פס נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(5) 541, נאמר כי יש ליתן את הדעת גם על סוג הנשק המוחזק שלא כדון, התכלית שלשמה הוא מוחזק, והסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש.

12. אף שבמקרה דנן מדובר בעבירות החזקה, הובלה ונשיאה של נשק, אשר נקבעו כמצויות במדרג הנמוך של עבירות הנשק, הפסיקה עמדה על כך כי "חומרתן של החזקת ונשיאת נשק ללא היתר כדון אינה תחומה אך לעבירות עצמן ולהיותן מנוגדות לחוק החרות. לא אחת, עבירות אלה מובילות - ולמצער רב החשש שיובילו - לעבירות נוספות של שימוש בנשק תוך פגיעה בזולת" (ע"פ 5717/14 **מדינת ישראל נ' מוסא ג'באן** (2.12.14)). בהקשר זה נאמר בע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' מחמוד חרבוש ואח'** (9.6.10) מפי כב' השופט פוגלמן כי:

"חומרתה של עבירת החזקת הנשק, מקורה בכך שעבירה זאת אינה נעשית לרוב אלא כדי לאפשר ביצוע של עבירות אחרות, שמעצם טבעו של הנשק, כרוכות באלימות או בהפחדה. כשעסקינן במי שהעולם הפלילי אינו זר להם... מקבלים הדברים משנה תוקף... המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה (ראו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, סעיף 4 ([פורסם בנבו], 19.4.04)). יש לעשות כן עוד בטרם ייעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל (ראו למשל ע"פ 3361/08 ליבוביץ' נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 27.7.08) (להלן: עניין ליבוביץ'); ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 30.12.09))."

13. הנאשם נתפס כשהוא מחזיק באקדח ותחמושת, ומסייע להובלתם ונשיאתם שלא כדין, כאשר הוא נוסע ברכב בעיבורה של עיר הומה, לאור יום. חומרה יתרה אני רואה בעובדה כי האקדח היה טעון במחסנית ובה 5 כדורים. כאמור, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש להביא בחשבון, בנוסף לחומרת העבירה כשלעצמה, אף את סוג הנשק שבו מדובר וכמות התחמושת שנתפסה. לא הרי החזקת רימון הולם כהחזקת אקדח הטעון בכדורים. כמו כן, לא הרי החזקת הנשק ברכב במקום ציבורי כהחזקתו בבית הרחק מעוברי אורח. נסיבות החזקת הנשק, נשיאתו והובלתו ברכב ומטרת הימצאם של הנאשם וחבריו במקום בו נתפסו לא הובררו עד תום, וכל העומד בפניו הינו המצוי במסכת העובדתית המפורטת בכתב האישום. ואולם, אין ספק כי הובלתו והחזקתו של אקדח הטעון בכדורים, ברכב במרכז של עיר, הינה חמורה ואין להקל בה ראש.

יחד עם זאת, יש לציין לקולא כי מדובר בהחזקה לזמן קצר בלבד שעה שהנאשם נסע יחד עם האחרים ברכב. כך, שהאקדח לא היה מצוי בשליטתו הבלעדית אלא לפרק זמן קצר.

14. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש הראוי במקרה זה, בהתבסס על עקרון ההלימה, נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך מתחם הענישה ההולם

15. בעת גזירת העונש בתוך המתחם שנקבע, על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לנסיבות המנויות בסעיף 40א לחוק העונשין.

16. במסגרת השיקולים לקולא ראיתי להתחשב בהודייתו של הנאשם במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך. הודיה זו לא זו בלבד שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר אלא שהיא טומנת בחובה נטילת אחריות מצד

הנאשם על מעשיו. התחשבותי גם בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, בטיעוני הסנגור לעונש ובדבריו האחרונים של הנאשם עצמו.

עוד ראיתי להתחשב בתקופה בה שהה הנאשם במעצר וכן בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית משך תקופה של כשנה, מבלי להפר את תנאי שחרורו.

הבאתי בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי המבחן ונטילתו חלק בטיפול קבוצתי במסגרת הליך המעצר. עם זאת, אף שטען כי אינו צורך סמים מזה תקופה ארוכה, הוא נמנע מלהגיע לבדיקות שתן אליהן הופנה על ידי שירות המבחן, ועל כך יש להצר. כמו כן, אף שבתסקיר צוין כי בפני גורמי המבחן הביע הנאשם נכונות לערוך שינוי בחייו ולסגל אורח חיים תקין, הרי שלהתרשמות שירות המבחן, גובשו בהתנהגותו מאפיינים עברייניים שיש בהם כדי להצביע על סיכון להישנות עבריינית ואשר מקשים על הנאשם לערוך שינוי משמעותי. כך, גם סנקציות משפטיות קודמות לא הרתיעו אותו מלשוב ולהסתבך בביצוע עבירות נוספות.

17. לחומרא ראיתי להביא בחשבון את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, שלחובתו הרשעות רבות בשורה ארוכה של עבירות, חלקן חמורות ביותר, ובהן מתחום הסמים, האלימות, הרכוש, והמין. בגין עבירות אלה ריצה הנאשם מספר עונשי מאסר ממושכים בפועל, אשר לא הרתיעוהו מלשוב ולעבור עבירות חמורות. יתרה מזו, במקביל להרשעתו בעבירות נשוא הדיון, הורשע הנאשם בתיק אחר בבית משפט השלום ברמלה בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון וגניבה ונדון ל-5 חודשי מאסר בפועל. יש בכך כדי להעיד על היעדר מורא מפני שלטון החוק ונטייתו של הנאשם לחזור ולבצע עבירות חמורות פעם אחר פעם.

18. כאמור, הונח בפניי גזר הדין שניתן בעניינו של איאד, בגדרו הוטלו עליו 13 חודשי מאסר בפועל וכן 12 חודשי מאסר מותנה בגין עבירות נשק. איני סבור כי נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם שונות מנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע איאד, באופן המצדיק אבחנה ניכרת ביניהם. אכן, בעוד איאד הורשע בעבירת הובלת ונשיאת נשק, הורשע הנאשם בסיוע להובלתו ונשיאתו בלבד. כמו כן, איאד הורשע בנוסף גם בעבירות של שינוי זהות רכב והסעת שוהה בלתי חוקי. עם זאת, בחינת המסכת העובדתית המפורטת בכתב האישום אינה מלמדת כי חלקו של איאד בביצוע העבירות גדול באופן ניכר מזה של הנאשם.

דומה כי העבירות הנוספות שיוחסו לאיאד מקורן בכך שהוא זה אשר נהג ברכב, בעוד הנאשם ושהאר נסעו עמו, כך שהעבירות הנוספות המיוחסות לו נבלעות בעבירות הנשק שהן העבירות העיקריות. לפיכך, לא מצאתי טעמים שיצדיקו אבחנה ניכרת לקולא בין העונש שהוטל על איאד לבין עונשו של הנאשם.

19. על יסוד מקבץ השיקולים שמניתי לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 12.10.15 ועד ליום 20.12.15.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת נשק ויורשע בגינה.

ג. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו בבית המעצר "הדרים" ביום 18.12.16 שעה 10.00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת מזהה. על הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיזון מוקדם, עם ענף אבחון ומיזון של שב"ס - טלפונים - 08-9787377, 08-9787336. יוער כי מועד תחילת ריצוי עונש המאסר נקבע, בין היתר, בהתחשב בכך שזה המועד שנקבע על ידי בית משפט השלום ברמלה בתיק האחר בו הורשע הנאשם. למען הסר כל ספק, מובהר בזאת כי התנאים המגבילים שחלו על הנאשם עד היום, ימשיכו לחול עליו עד לתחילת ריצוי מאסרו.

ד. בהתחשב במצבה הכלכלי של משפחת הנאשם, וכן בתקופת המאסר שהוטלה עליו, נמנעתי מהטלת קנס כספי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ז, 03 נובמבר 2016, בנוכחות הצדדים.